

ΣΗΜΕΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΡΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

- Για το φορολογικό νομοσχέδιο η ΝΔ δέχεται στο Οικονομικό της Πρόγραμμα ότι «Με το νομοσχέδιο αυτό η Κυβέρνηση στοχεύει σε φορολογικές ελαφρύνσεις και απλουστεύσεις με βάση αναπτυξιακά και κοινωνικά κριτήρια» και ότι είναι στην σωστή κατεύθυνση.
- Δέχεται επίσης η ΝΔ ότι «Είναι αλήθεια ότι τα τελευταία χρόνια, με την βοήθεια της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ενός εξαιρετικά καλού διεθνούς περιβάλλοντος, η Κυβέρνηση έχει καταφέρει ορισμένα αναπτυξιακά επιτεύγματα».
- Επίσης δέχεται ότι «η Κυβέρνηση έχει οδηγηθεί σε περιορισμό των ελλειμμάτων του δημοσίου και σε ορισμένα δειλά διαρθρωτικά μέτρα αποκρατικοποίησης της οικονομίας».
- Η ΝΔ δέχεται επίσης ότι «Δεν μπορούμε να αμφισβητήσουμε κατ' αρχή ότι ένα μεγάλο πλεονέκτημα για την συγκράτηση των δαπανών θα προκύψει από την σταδιακή μείωση των επιτοκίων και έτσι των δαπανών εξυπηρέτησης του δημοσίου χρέους».

1. Μα αν όλα αυτά είναι σωστά, δεν σημαίνουν ότι πέτυχαν απόλυτα οι οικονομικές επιλογές αυτής της κυβέρνησης, ότι πετύχαμε δημοσιονομική και νομισματική σταθερότητα, σταθερότητα τιμών και βάλαμε τις βάσεις για την επίτευξη υψηλών ρυθμών ανάπτυξης τα επόμενα χρόνια;
2. Τι λέει τότε η ΝΔ; Ότι αυτά που πετύχαμε είναι αποσπασματικά και λίγα –πράγμα για το οποίο όμως διαφωνούν οι διεθνείς οργανισμοί και η ίδια η ΕΕ- και ότι θα μπορούσαμε να τα είχαμε επιτύχει ταχύτερα.

Η αλήθεια είναι ότι θα μπορούσαμε να τα είχαμε επιτύχει ταχύτερα αν είχαμε διαλύσει τον κοινωνικό ιστό, αν είχαμε παραδώσει τις ΔΕΚΟ στο έλεος της τύχης, αν δεν είχαμε καμία διάθεση να ασκήσουμε κοινωνική πολιτική.

Όπως και είναι αλήθεια ότι θα τα είχαμε επιτύχει ταχύτερα αν δεν ήταν η πολιτική της ΝΔ εκείνη που δημιούργησε τις καθυστερήσεις στις αρχές της δεκαετίας του 90 εφόσον είναι γνωστό ότι δεν έκανε τίποτε για να συγκρατήσει τα ελλείμματα και τον πληθωρισμό.

3. Τι αντιπροτείνει η ΝΔ, ποια είναι η δική της πολιτική; Εκτός από γενικολογίες και αοριστίες που κανείς μπορεί να βρει σε οποιοδήποτε σύγγραμμα θεωρίας της οικονομικής ανάπτυξης – και μάλιστα όχι ιδιαίτερα καινούργιο- η ΝΔ θέλει «επίτευξη ενός ρυθμού ανάπτυξης σε μέσα επίπεδα της τάξης του 6% το χρόνο και υπό το περιορισμό της μη χειροτέρευσης της κατανομής του οικογενειακού εισοδήματος και σε εθνικό αλλά και σε περιφερειακό επίπεδο».

Πως θα γίνουν αυτά όταν η ίδια η ΝΔ εμμένει στον αυστηρό φιλελευθερισμό, την απεριόριστη δράση της αγοράς, τον κυρίαρχο ρόλο της οικονομικής αποτελεσματικότητας πάνω σε κάθε άλλη οικονομική θεώρηση, πχ την κοινωνική δικαιοσύνη;

Η κυβέρνηση έχει πετύχει το αναγκαίο μακρο-οικονομικό περιβάλλον που θα στηρίξει υψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης στα επόμενα χρόνια: Την αναγκαία σταθερότητα στο νομισματικό και δημοσιονομικό επίπεδο, την υψηλή απορροφητικότητα των πόρων του Γ' ΚΠΣ, την αύξηση των επενδύσεων, τους όρους για την βελτίωση της παραγωγικότητας και ανταγωνιστικότητας του οικονομικού συστήματος.

Με την πολιτική της στηρίζει επίσης τον κοινωνικό ιστό και εγγυάται την βελτίωση στην κατανομή του εισοδήματος. Με τα μεγάλα έργα υποδομής αυξάνει την παραγωγικότητα του ιδιωτικού και δημόσιου κεφαλαίου σε εθνικό και σε περιφερειακό επίπεδο. Αυτά είναι τα έργα που απαντούν στην έλλειψη θέσεων της ΝΔ.

4. Στην κριτική της για τις διαρθρωτικές αλλαγές που δήθεν δεν έγιναν, η ΝΔ ξεχνά ότι μια πολιτική διαρθρωτικών αλλαγών που δεν έχει την σωστή χρονική δόμηση –το σωστό timing- είναι καταδικασμένη να αποτύχει όπως ακριβώς μια οικονομική πολιτική που δεν επιλέγει το σωστό μίγμα.

Στην κοινωνία μας υπάρχουν ακόμη αντιδράσεις και συμφέροντα που πρέπει να καμφθούν –και κάμπτονται- δείχνοντας καθημερινά την επιτυχία και την αποτελεσματικότητα της οικονομικής πολιτικής στην πράξη. Αυτό δεν μπορούμε να το αγνοήσουμε.

Όπως επίσης δεν μπορούμε να αγνοήσουμε και το γεγονός ότι οι διαρθρωτικές αλλαγές οφείλουν να πραγματοποιηθούν σε ένα περιβάλλον του οποίου η ανταγωνιστικότητα βελτιώνεται με ορισμένους ρυθμούς.

Επομένως και οι διαρθρωτικές αλλαγές θα πρέπει να προχωρήσουν με ορισμένους ρυθμούς. Και η εμπειρία έχει δείξει ότι παρόλο που υπάρχουν περιθώρια βελτίωσης, οι ρυθμοί που έχουμε συμβαδίζουν καλά τόσο με τους στόχους της δημοσιονομικής και νομισματικής σταθερότητας, όσο και με τους αναπτυξιακούς στόχους της οικονομίας.

5. Η ΝΔ όταν υπόσχονταν ρυθμούς ανάπτυξης 6% χωρίς να επηρεασθεί η κατανομή του εισοδήματος, παρέβλεψε ότι οι οικονομίες δεν έχουν μόνον μακροχρόνια συμπεριφορά και τάση αλλά υπόκεινται και σε κυκλικές διακυμάνσεις.

Διακυμάνσεις οι οποίες μάλιστα θα είναι ασυμμετρικές στην ζώνη του ευρώ με αποτέλεσμα να ασκούνται έντονες πιέσεις στην οικονομική πολιτική και τους στόχους της σταθερότητας.

Κάτω από τις συνθήκες αυτές πως θα διασφαλίσουμε μια συνεπή πολιτική σταθερότητας χωρίς να θυσιάσουμε την κοινωνική πολιτική;

Όλη η έμφαση της ΝΔ είναι όμως στην ανάπτυξη. Αυτό τι σημαίνει στην πράξη;

Ότι οι «βραχυχρόνιοι» στόχοι πρέπει να υποταχθούν και να θυσιαστούν στον «μακροχρόνιο» στόχο της ανάπτυξης.

Αλλά το ζήτημα για την κοινωνική πολιτική είναι διαφορετικό, είναι να διεξαχθεί **σήμερα** χωρίς να θυσιάσουμε την αναπτυξιακή προοπτική ή την σταθερότητα των τιμών.

Η δική μας πολιτική έχει μια χρονική συνέπεια:

Καταρχήν διασφάλισαμε συνθήκες σταθερότητας για την ένταξη στην ΟΝΕ, στην συνέχεια και παράλληλη θέσαμε τις βάσεις για υψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης και σήμερα βλέπουμε στην σωστή τους μακρο-οικονομική προοπτική τα προβλήματα της κοινωνικής πολιτικής.

Αν κανείς δεν έχει μια σωστή χρονική διάρθρωση της πολιτικής στο μακρο-οικονομικό επίπεδο, αν δεν βάζει σε μια χρονική ακολουθία τα μέτρα πολιτικής –αντί να εύχεται απλώς και να επιζητεί να βελτιστοποιήσει όλες τις μεταβλητές του συστήματος με όλους τους περιορισμούς που περιλαμβάνουν όλες τις μεταβλητές - ασφαλώς και δεν ασκεί πολιτική, αλλά αντιπολίτευση εντυπωσιασμών και οπωσδήποτε κακή οικονομία.

6. Η Νέα Δημοκρατία ακολουθεί μια αντιπολιτευτική τακτική καταγγελιών άρνησης και μεμφιμοιρίας με κλασσικό παράδειγμα το πολιτικό φιάσκο της λειτουργίας του αεροδρομίου στα Σπάτα.

Πρόκειται για πολιτικό φιάσκο ολκής, καθώς ο Κ. Καραμανλής απέδειξε ότι δεν μπορεί να διαχειρισθεί ένα συγκεκριμένο εθνικής σημασίας θέμα.

Ταυτοχρόνως εμφανίσθηκε με την μεμφιμοιρία του απομονωμένος από την συνολική προσπάθεια του ελληνικού λαού για ανάπτυξη και ευημερία.

Ποιες διαχειριστικές ικανότητες έχει όταν αρνείται τα αυτονόητα:

- την χρησιμότητα του έργου
- υποβαθμίζει τις δυνατότητες του συνολικού έργου του αεροδρομίου και των οδών πρόσβασης και, τέλος,

- κινδυνολογεί για την καλή λειτουργία του, επιχαίροντας για τα όποια προβλήματα των πρώτων ημερών.

Χρειάστηκαν μόλις πέντε ημέρες για να διαψευσθεί...
Έχει να πληρώσει άλλον ένα πολιτικό λογαριασμό...

7. Η Νέα Δημοκρατία δεν διαθέτει έναν συνεκτικό πολιτικό και προγραμματικό λόγο, ο οποίος θα άπαντα συγκροτημένα και σχεδιασμένα στα κρίσιμα προβλήματα του τόπου.

Αντιθέτως πελαγοδρομεί στις αντιθέσεις και διαφωνίες για κορυφαία προβλήματα του τόπου. Κλασσικό παράδειγμα αποτελεί το ασφαλιστικό σύστημα και η στάση της αξιωματικής αντιπολίτευσης απέναντι στις επιχειρούμενες αλλαγές.

Εμφανίζεται με πολλές γραμμές (Μητσοτάκης, συνδικαλιστής Μανόλης, Γιαννακού, και λαϊκοί δεξιοί όπως Ανδρουλάκος και Γιακουμάτος), ενώ ταυτοχρόνως οι συνεργαζόμενοι με την αξιωματική αντιπολίτευση, δηλαδή Μάνος, κινούνται σε πιο νεοφιλελεύθερες κατευθύνσεις.

Συνέπεια της πανσπερμίας των απόψεων είναι το γεγονός ότι ένα κόμμα, το οποίο διεκδικεί την εξουσία, για το σημαντικότερο θέμα της περιόδου να εμφανίζεται με γενικές θέσεις χωρίς συγκεκριμένες προτάσεις και κατευθύνσεις.

Διεκδικούν την εξουσία χωρίς σαφείς δεσμεύσεις και κατευθύνσεις, χωρίς τόλμη για την αντιμετώπιση των προβλημάτων και κυρίως χωρίς την ικανότητα να συνθέτουν τις διαφορετικές απόψεις στο εσωτερικό τους.

Ένα κόμμα εξουσίας πρέπει να γνωρίζει να συνθέτει στο εσωτερικό του για να φιλοδοξεί να κυβερνήσει την χώρα.

8. Η πολιτική του Κ. Καραμανλή αρκείται στην καταστροφολογία και την άρνηση χωρίς ταυτοχρόνως να παράγει πολιτική προτάσεις και θέσεις.

Αυτή η αντιπολίτευση δεν προάγει την ΠΟΛΙΤΙΚΗ και δεν επιβεβαιώνει τον θεσμικό της ρόλο, αφού παραμένει προσκολλημένη στον παρελθόν, την λογική του πολιτικού κόστους και την εξυπηρέτηση μικροκομματικών και πελατειακών σχέσεων.

9. Τι επιδιώκει να παρουσιάσει σήμερα ο Καραμανλής;
Ότι εκπροσωπεί το νέο απέναντι σε μια κυβέρνηση φθαρμένη, κουρασμένη και διαπλεκόμενη από την πολύχρονη διαχείριση της εξουσίας.

Τι απαντάμε;

- α) Μια κουρασμένη κυβέρνηση δεν αντιμετωπίζει τα δύσκολα... και αρκείται σε μια συντηρητική διαχείριση.

Εμείς αντιθέτως τολμάμε και ακουμπάμε όλα τα προβλήματα τα οποία η Ν.Δ όταν ήταν στην εξουσία δεν τόλμησε να λύσει.

Παράγουμε έργο και λύνουμε διαρθρωτικά προβλήματα της ελληνικής κοινωνίας χωρίς τον φόβο του πολιτικού κόστους, επιδιώκοντας την κοινωνική συναίνεση.

Αυτόν τον δρόμο του διάλογου με την κοινωνία και της επίλυσης των προβλημάτων τον ακολουθούμε. Πάντα έχουμε εμπιστοσύνη στις ζωντανές δυνάμεις της χώρας, έχουμε εμπιστοσύνη στην υπέροχη των προτάσεων μας.

Δεν διαχειριζόμαστε, αντιθέτως συγκρουόμαστε με κατεστημένες μικροπολιτικές αντιλήψεις για την χώρα και την κοινωνία.

Διατηρούμε την φρεσκάδα των θέσεων μας γιατί καθημερινά βρισκόμαστε σε επαφή με τους κοινωνικούς φορείς, έστω και εάν ορισμένες φορές χρειάζεται μια επώδυνη συζήτηση για να βρούμε την συνιστάμενη.

- **β)** Η πολιτική της Ν.Δ απλώς περιορίζεται στην παρουσίαση ενός φανταχτερού περιτυλίγματος, χωρίς ουσιαστικό πολιτικό περιεχόμενο και πρόγραμμα. Αγνοεί τις ανάγκες της χώρας, η οποία βρίσκεται σε ευρωπαϊκή τροχιά και εξαντλείται στην λεκτική ικανοποίηση επιμέρους συντεχνιακών συμφερόντων.

Ο λόγος του κ.Καραμανλη εξαντλείται στο <να χαϊδεύει τα αυτιά των πολιτών>, χωρίς να προτείνει λύσεις και να επωμίζεται την ευθύνη για την επίλυση των προβλημάτων.

Το αποτέλεσμα γνωστό. Μια πανσπερμία αντιφατικών απόψεων να κυριαρχούν πολλές φορές στο εσωτερικό της Ν.Δ με συνέπεια τον τόνο αρκετές φορές να δίνουν οι εκπροσωπούντες ακραίες δεξιές θέσεις και ενίοτε ακροδεξιές.

- **γ)** Ισχυρίζονται ότι η Κυβέρνηση είναι διαπλεκόμενη. Η καταγγελία είναι αίολη, καθώς με την αναθεώρηση του Συντάγματος η Κυβέρνηση απέδειξε ότι θωρακίζει το πολιτικό σύστημα απέναντι σε οικονομικά συμφέροντα. Η θέσπιση της διάταξης για τα ΜΜΕ, το ασυμβίβαστο των βουλευτών και οι άλλες σχετικές διατάξεις αποτελούν την πιο τρανή απόδειξη. Η κυβέρνηση, οι βουλευτές του ΠΑΣΟΚ αποτελούν την ασπίδα του πολιτικού συστήματος απέναντι στα όποια

φαινόμενα διαφθοράς. Αυτό το απέδειξαν με την στάση τους στην συζήτηση και ψήφιση του νέου Συντάγματος. Και αυτό τον δρόμο θα συνεχίσουν προωθώντας όλες τις αναγκαίες ρυθμίσεις.

10. Οικονομική και κοινωνική πολιτική η αχίλλειος πτέρνα της Ν.Δ.

- ☛ **1. Αδυναμία να προβλέψει τις οικονομικές εξελίξεις και προδιαγράφει τις προοπτικές της ελληνικής οικονομίας.** Διαψεύδεται συνεχώς σε ότι αφορά τις καταστροφολογικού χαρακτήρα προβλέψεις και απόψεις. Από το πολιτικό φιάσκο της αδυναμίας ένταξης στην ΟΝΕ, την δημιουργική λογιστική, την καταστροφολογία για την κεφαλαιαγορά, τους δήθεν χαμηλούς ρυθμούς ανάπτυξης, τις ανύπαρκτες δυνατότητες απορρόφησης των κοινοτικών κονδυλίων, την πορεία των μεγάλων έργων, και την πολιτική γκάφα για το αεροδρόμιο σήμερα μιλά για <μαύρες τρύπες>. Όλες οι προβλέψεις διαψεύδονται από εκθέσεις διεθνών οργανισμών.

Η ελληνική οικονομία χάρη στις προσπάθειες της κυβέρνησης και του ελληνικού λαού είναι η μοναδική που ακολουθεί σταθερά την ρότα που χαράξαμε, ακόμη και μέσα σε ένα αρνητικό διεθνές οικονομικό περιβάλλον.

Η αξιωματική αντιπολίτευση μηχανεύεται τις θεωρίες περί <μαύρων τρυπών> καθώς δεν μπορεί να αντιληφθεί ότι η Κυβέρνηση σχεδιάζει πλέον με ορίζοντα τετραετίας. Εν αντιθέσει με αυτήν, η οποία όταν βρισκόταν στην εξουσία δεν μπορούσε να διαχειρισθεί την οικονομία έστω και σε περίοδο μηνών.

- ☛ **2. Διαρθρωτικές αλλαγές και πορεία ιδιωτικοποιήσεων.** Η μόνιμη επωδός της αντιπολιτευτικής τακτικής είναι ότι <η κυβέρνηση είναι ανίκανη να προχωρήσει τις διαρθρωτικές αλλαγές και τις ιδιωτικοποιήσεις ή μετοχοποιήσεις ΔΕΚΟ.

Οι διαρθρωτικές αλλαγές προχωρούν και αυτό καθίσταται σαφές από την πορεία απελευθέρωσης αγορών και διαρθρωτικών παρεμβάσεων σε συγκεκριμένους τομείς... Οι ιδιωτικοποιήσεις ΔΕΚΟ, όπου θεωρούνται αναγκαίες γίνονται για να διασφαλίσουν τα συμφέροντα του Δημοσίου, να μεγιστοποιήσουν τα κέρδη του κράτους και να υπάρξουν περισσότερες θέσεις εργασίας. Εξάλλου η κυβέρνηση δεν ξεπουλά όσο, όσο χωρίς σχέδιο και στόχους.

Επιδιώκει ένα σημαντικό μέρος των κερδών να διατεθούν για νέες επενδύσεις σε τομείς στρατηγικής σημασίας, προκειμένου να μην προσφύγει σε δανεισμό. Εμείς επιλέγουμε τι θα ιδιωτικοποιήσουμε και ποτέ και δεν θα μας το επιβάλλουν ξένα και εγχώρια συμφέροντα. Την ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ και ...άλλες ΔΕΚΟ θα ιδιωτικοποιηθούν όταν συμφέρει την χώρα και το Δημόσιο και όχι όταν μας το επιβάλλουν επίδοξοι αγοραστές.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Η Ν.Δ θεωρεί προνομιακό πεδίο αντιπαράθεσης το ζήτημα των ιδιωτικοποιήσεων και διαρθρωτικών αλλαγών.

Όμως την περίοδο της διακυβέρνησης της χώρας από την Ν.Δ απεδείχθηκε ότι η πολιτική της έπασχε από έλλειψη προτεραιοτήτων, απουσία αναπτυξιακής προοπτικής και ανεπαρκή νομοθετική προετοιμασία.

Τρεις νόμοι για την νομική κάλυψη των ιδιωτικοποιήσεων και κατασπατάληση των οποίων κερδών για την απλή αποπληρωμή δανείων χωρίς επενδύσεις σε σημαντικούς τομείς. Η λογική του πουλά όσο, όσο για να πουλήσει κυριαρχούσε εκείνη την εποχή.

Πότε άλλαξε αυτή η εικόνα, το 1996 με την μετοχοποίηση του ΟΤΕ και το 1998 με το πρόγραμμα ιδιωτικοποιήσεων επί κυβέρνησης Κ.Σημίτη.

- ☛ **3.** Το οικονομικό πλεόνασμα για τους κοινωνικά αδύνατους.

Το επιχείρημα της αντιπολίτευσης για κοινωνικά ανάλητη κυβέρνηση σιγά -σιγά ξεθωριάζει... ενώ με εντατικοποίηση των προσπαθειών θα καταδειχθεί ότι και το τερας της ανεργίας τιθασεύεται.

11. Κάποιοι από την Ν.Δ προβάλλουν παραπλανητικά μυθεύματα.

Η απάντησή μας είναι ότι

- ☛ **1)** Δεν χρησιμοποιούμε δάνεια για κοινωνική πολιτική. Το οικονομικό πλεόνασμα εξυπηρετεί τις ανάγκες της κοινωνικής πολιτικής, η οποία έχει ως προτεραιότητα την ενίσχυση των αδυνάτων.
Γι' αυτό και είμαστε συνετοί στην διαχείριση του πλεονασματος προκειμένου να μην διαταραξουμε την σταθερότητα της οικονομίας που αποτελεί την αναγκαία προϋπόθεση για τη νασκήση κοινωνικής πολιτικής.
- ☛ **2)** Η αντιπολίτευση επιχειρεί να δημιουργήσει την εντύπωση ότι <η κυβέρνηση δίνει ψιχουλά στα χαμηλά κοινωνικά στρώματα>.

Η τακτική την οποία ακολουθήσαμε έως τώρα να σαλαμπούμε τις κοινωνικές πολιτικές και παροχές δεν προσφέρει επικοινωνιακά.

Πρέπει να επιλέξουμε την τακτική του Σεπτεμβρίου του 1999 με το μεγάλο πακέτο κοινωνικών και φορολογικών παροχών. Μόνο ένα τέτοιο συνολικό πακέτο κοινωνικής πολιτικής θα εντυπωσιάσει και θα καταγραφεί στις συνειδήσεις των πολιτών. Είναι λοιπόν προσφορότερο κατά την διάρκεια της συζήτησης να γίνει μια συνολική αναφορά στα ποσα που διατίθενται αλλά και αχνα να προδιαγραφουν οι δυνατότητες αύξησης των παροχών σε συνταξιούχους και φτωχα κοινωνικά στρώματα.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Κατά την γνώμη μου στις αναφορές για το Δίκτυο αλληλεγγύης και καταπολέμησης της φτώχειας πρέπει να δοθεί ιδιαίτερη σημασία στον ρολο της Τοπικής Αυτοδιοίκησης αλλά και της Εκκλησίας.

Η Εκκλησία και η Τ.Α έχουν τις δυνατότητες δημιουργίας μηχανισμών προστασίας περιθωριακών κοινωνικών ομάδων σε τοπικό επίπεδο.

Η παρέμβαση της Κυβέρνησης πρέπει να επικεντρωθεί κυρίως σε πλατιά κοινωνικά στρώματα, τα οποία βρίσκονται κοντά στα όρια φτώχειας ή χρειάζονται ενίσχυση και όχι να αναλίσκονται σε επιμέρους ομάδες για τις οποίες λογο και παρέμβαση μπορούμε να δώσουμε στην Τ.Α αλλά και την Εκκλησία.

ΓΙΑ ΤΟΝ ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟ

Η ηγεσία του ΣΥΝ ακολουθεί τον ολισθηρό δρόμο της καταγγελτικής πολιτικής και δίνει πολλές φορές την εντύπωση μιας εισαγγελικού και όχι πολιτικού χαρακτήρα παρέμβασης στα δρώμενα.

Η πολιτική του ΣΥΝ απαξιώνει τον προγραμματικό λογο του χωρου της παλαι ποτε ανανεωτικής αριστερας, ο οποίος συρρικνώνεται με την παροδο του χρονου και προσομοιάζει με τον λογο και την πολιτική του ΚΚΕ.

Ο ΣΥΝ αναλώνεται αναμεσα σε μια μοναχική περιθωριακή πολιτική πορεία και το αγχος της ηγεσίας του να μην υπερκερασθει απο ακραίες και αδιεξοδες επιλογες της ηγεσίας του ΚΚΕ.

Εμφανίζεται ο ΣΥΝ να έχει οριστικά εγκαταλείψει τον ευρωπαικο χαρακτήρα της πολιτικής του ενώ δεν διαθέτει πλέον σχεδον κανένα απο τα χαρακτηριστικά των συγγενων ευρωπαικων αριστερων δυναμεων.

Μονιμος στοχος της ηγεσιας του ΣΥΝ ειναι η τυφλη ηττα της Κυβερνησης και του Κ. Σημιτη χωρις να παρουσιαζει πειστικη εναλλακτικη προοδευτικη προταση διακυβερνησης.

Το αλλοτε κομμα του διαλογου και της συναινεσης σε μεγαλες εθνικες επιλογες εχει περιορισθει στην στειρα καταγγελια και σε ακριτο και ολοκληρωτικο αρνητισμο.

Χαρακτηριστικο παραδειγμα της περιθωριακου χαρακτηρα συμπεριφορα του η σταση του στην ψηφιση του Αναθεωρημενου Συνταγματος και η αποχη του απο την διαδικασια. Με την πολιτικη και την σταση του ΣΥΝ το συγκεκριμενο κομμα οδηγεται στο περιθωριο της πολιτικης ζωης και των εξελιξεων.